

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 73.180 van 22 april 1998
in de zaak A. 47.850/X-3154.**

In zake : XXX,
die woonplaats kiest bij
Advocaat K. VERSTREPEN,
kantoor houdende te ANTWERPEN,
Rotterdamstraat 23

tegen :

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de
Minister van Binnenlandse Zaken.

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE Xe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat XXX op
4 augustus 1992 heeft ingediend om de vernietiging te
vorderen van de beslissing van 5 juni 1992 van de Vaste
Beroepscommissie voor vluchtelingen, Eerste Nederlandse
Kamer, waarbij wordt geweigerd hem in de hoedanigheid
van vluchteling te erkennen;

Gelet op het arrest nr. 40.564 van 1 oktober
1992 waarbij de schorsing van de tenuitvoerlegging van
het bestreden besluit wordt verworpen;

Gezien de memories van antwoord en van
wederantwoord;

Gezien het verslag opgemaakt door Auditeur
R. VANDER ELSTRAETEN;

Gelet op de beschikking van 1 april 1994 die
de neerlegging ter griffie van het verslag en van het
dossier gelast;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gelet op de beschikking van 26 november 1997 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 18 december 1997;

Gehoord het verslag van Staatsraad D. VERBIEST;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat E. MATTERNE die, loco Advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Auditeur R. VANDER ELSTRAETEN;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Over de gegevens van de zaak.

Overwegende dat verzoeker, van XXX nationaliteit, op 26 april 1991 een aanvraag indient tot erkenning van de hoedanigheid van vluchteling; dat deze aanvraag door de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op 23 april 1992 wordt verworpen; dat de motivering van deze beslissing als volgt luidt :

"L'intéressé, de nationalité XXX, serait arrivé clandestinement en Belgique le 25 avril 1991 à bord d'un navire dont il ignore le nom. Il était démuné de tout document pouvant établir son identité et s'est déclaré réfugié le lendemain de sa prétendue arrivée dans le Royaume.

Le requérant ne produit aucun élément pertinent à l'appui de ses déclarations.

En tant qu'étudiant à l'école militaire de K., il prétend avoir été arrêté le 14 octobre 1990, suite à

sa participation (qu'il dénie) au coup d'Etat du 22 avril 1990 ainsi que de nombreuses autres étudiants. Cette version des faits donnée lors de son interrogatoire par le service de l'Office des étrangers le 22 août 1991 contredit celle qu'il a produite le 26 février 1992 au Commissariat général au cours de laquelle il a affirmé avoir été arrêté le 14 août 1990. D'autres contradictions, notamment quant aux raisons de son transfert à l'hôpital (a feint la maladie à l'Office de étrangers; a eu une réelle crise cardiaque au Commissariat général) peuvent en outre être relevées.

Enfin, le caractère plus que lacunaire de ses affirmations quant au contenu des ses cours à l'école militaire incite à mettre en doute la réalité de sa qualité d'étudiant. Il ne saurait dès lors être ajouté foi à ses assertions.

En conséquence, les éléments du dossier ne permettent pas de conclure que l'intéressé a quitté son pays par crainte au sens de l'art. 1er, par. A, al. 2 de la Convention de Genève du 28 juillet 1951.";

dat verzoeker tegen deze beslissing op 5 mei 1992 beroep aantekent bij de Vaste Beroepscommissie voor vluchtelingen; dat dit beroep wordt opgeroepen op de zitting van 5 juni 1992; dat dezelfde dag de Vaste Beroepscommissie de thans bestreden beslissing neemt waarbij het beroep wordt verworpen en de erkenning van de hoedanigheid van vluchteling wordt geweigerd; dat deze beslissing berust op volgende redengeving :

"Overwegende dat blijkt dat appellant sedert de aangevochten weigeringsbeslissing nog steeds geen inspanning heeft geleverd om enig (begin van) bewijs te leveren omtrent zijn identiteit en de wijze waarop hij zijn land verlaten heeft;

Overwegende dat hij thans melding maakt van belangrijke feiten (onder andere zijn ter doodveroordeling, de moord op zijn grootvader, de brandstichting in zijn woonst....) waarvan bij voorgaande verhoren geen sprake was;

Dat hij hiervoor geen aanvaardbare verklaring kon geven;

Overwegende dat, in acht genomen wat voorafgaat, in hoofde van betrokkene geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, par. A, al. 2 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, kan worden weerhouden";

2. Over de gegrondheid van het beroep.

Overwegende dat de verzoekende partij in een eerste middel aanvoert dat de bestreden beslissing genomen is met schending van de motiveringsplicht voorgeschreven door artikel 10 van de wet van 14 juli 1987, doordat geen enkele omstandigheid van de zaak wordt vermeld, alhoewel het dringend verzoek tot heronderzoek omstandig de motieven tot heronderzoek aangaf; dat aldus niet wordt ingegaan op verzoekers terdoodveroordeling wegens vermeende deelname aan verzoekers mislukte staatsgreep van 22 april 1990 en ook andere belangrijke gebeurtenissen zoals de dood van zijn vader en de brandstichting in het ouderlijk huis slechts tussen twee haakjes worden vermeld;

Overwegende dat de verwerende partij in haar repliek verwijst naar de verklaringen van verzoeker op 22 augustus 1991, waarbij melding werd gemaakt van de moord op zijn vader, de verwonding van zijn moeder, zijn arrestatie, zijn terdoodveroordeling, de executie van medegevangenen en zijn ontsnapping; dat zij veronderstelt dat de aanvraag door de Vaste Beroepscommissie werd verworpen omdat betrokkene zijn beweringen niet bewees en wat de schending van de motiveringsplicht betreft, verklaart zich naar de wijsheid van de Raad van State te gedragen;

Overwegende dat verzoeker in de memorie van wederantwoord erop wijst dat hij van bij de aanvang melding heeft gemaakt van alle feiten en gebeurtenissen die hem bekend waren en dat er op geen enkel ogenblik sprake is geweest van een moord op zijn grootvader; dat er enkel melding werd gemaakt van het feit dat zijn vader door soldaten is neergeschoten;

Overwegende dat de wetsbepaling, waarvan de schending wordt aangevoerd -artikel 10 van de wet van 14 juli 1987- in Titel II - Hoofdstuk 2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen een afdeling 3 heeft ingevoegd met opschrift "De Vaste Beroepscommissie voor vluchtelingen", waarvan artikel 57/22 als volgt luidt :

"De beslissingen van de Vaste Beroepscommissie voor de vluchtelingen worden met redenen omkleed met vermelding van de omstandigheden van de zaak";

dat het deze bepaling is die door de bestreden beslissing zou zijn miskend; dat verzoeker in de uiteenzetting van het middel ten onrechte gewag maakt van een "dringend verzoek tot heronderzoek", waar in werkelijkheid het hoger beroep bij de Vaste Beroepscommissie tegen de weigeringsbeslissing van de Commissaris-generaal wordt bedoeld; dat om zijn vraag tot hervorming van de afwijzende beslissing van de Commissaris-generaal te ondersteunen, verzoeker in het beroepschrift aan de Vaste Beroepscommissie het volgende liet gelden :

"Ik was eerstejaars student aan de Militaire Hogeschool toen op 22 april 1990 een poging tot staatsgreep ondernomen werd door een aantal militairen.

Een aantal militairen werden gearresteerd en geëxecuteerd. Na enige tijd begon men ook een onderzoek naar de betrokkenheid van de studenten van de Hogeschool.

In het kader daarvan werd het huis waar ik woonde op 14 augustus 1990 omsingeld door soldaten. Er werd geschoten. Mijn vader ging kijken en werd prompt doodgeschoten, ook mijn moeder werd ernstig gewond. Ik werd gearresteerd en gevangengenomen. Ik werd door het Militair Gerechtshof, samen met negentien andere studenten, ter dood veroordeeld. Vijftien van hen werden geëxecuteerd. Ik kreeg in de gevangenis een hartaanval en werd overgebracht naar het hospitaal. Van daaruit kon ik, met de hulp van een leraar van mij, de behandelende geneesheer en een wachter, ontsnappen.

Men bracht mij naar een schip in de haven. Zo kwam ik uiteindelijk in België terecht.

Ik kreeg ondertussen een brief van een vriend van mij die mij meldt dat ondertussen mijn jongste broer, de dokter en de wachter die mij hielpen ontsnappen tot twintig jaar gevangenisstraf veroordeeld werden.

Aangezien ik geen deel nam aan deze staatsgreep en ik bijgevolg volledig onterecht ter dood veroordeeld werd, meen ik dat mijn leven in gevaar is bij mijn terugkeer naar XXX.

Ik kreeg ondertussen ook bericht dat het huis waar ik woonde volledig is afgebrand. Ik kan dus geen stukken meedelen m.b.t. het hierboven aangehaalde feitenrelaas";

Overwegende dat blijkens de motivering van de bestreden beslissing de Vaste Beroepscommissie dit verhaal niet geloofwaardig achtte omdat erin melding werd gemaakt van enkele belangrijke factoren, waarvan vroeger geen gewag was gemaakt, zonder dat hiervoor een aanvaardbare uitleg kon worden gegeven; dat de Vaste Beroepscommissie desbetreffend op verzoekers terdoodveroordeling, op de moord op zijn grootvader en op de brandstichting in zijn woning wees, feiten waarvan -aldus de bestreden beslissing- "bij voorgaande verhoren geen sprake was"; dat het feit dat verzoeker voor de Vaste Beroepscommissie zou hebben laten gelden dat zijn grootvader werd vermoord, nergens in het dossier kan worden teruggevonden; dat verzoeker wel had ingeroepen dat zijn vader bij zijn aanhouding door soldaten werd doodgeschoten; dat de moord op zijn vader en het doodvonnis echter niet voor het eerst voor de Vaste Beroepscommissie werden aangevoerd; dat reeds tijdens het verhoor van 22 augustus 1991 op de Dienst Vreemdelingenzaken door verzoeker uitdrukkelijk was vermeld dat zijn vader door soldaten was neergeschoten en dat hijzelf op 28 maart 1991 door het Military Tribunal van L. tot de dood was veroordeeld; dat blijkens het dossier deze feiten tijdens de ondervraging van 26 februari 1992 op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen werden herhaald; dat de vaststelling door de Vaste Beroepscommissie dat door verzoeker voor het eerst in beroep melding werd gemaakt van zijn doodvonnis

en van de moord op zijn (groot)vader derhalve in strijd is met de gegevens van het dossier; dat bovendien de Vaste Beroepscommissie ten onrechte heeft geoordeeld dat de vernieling door brand van de woning in XXX werd ingeroepen om de vrees voor vervolging te staven; dat verzoeker dit feit enkel en alleen inriep om te wijzen op de onmogelijkheid om relevante bewijsstukken voor te brengen, zoals aangehaald in voormeld beroepschrift; dat derhalve de bestreden beslissing niet naar behoren met redenen is omkleed; dat het middel gegrond is,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Vernietigd wordt de beslissing van 5 juni 1992 van de Vaste Beroepscommissie voor vluchtelingen, Eerste Nederlandse Kamer, waarbij wordt geweigerd XXX in de hoedanigheid van vluchteling te erkennen.

Artikel 2.

Dit arrest zal in de registers van bovenvermelde commissie worden overgeschreven en melding ervan zal worden gemaakt op de kant van de vernietigde beslissing.

Artikel 3.

De zaak wordt verwezen naar een anders samengestelde kamer van de Vaste Beroepscommissie voor vluchtelingen.

Artikel 4.

De kosten van het beroep, bepaald op vierduizend frank, komen ten laste van de verwerende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op tweeëntwintig april 1900 achtennegentig, door :

de HH. D. VERBIEST, wnd. kamervoorzitter, staatsraad,
K. VANHOUTTE, griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VANHOUTTE.

D. VERBIEST.